

línia ja no queda res a Sant Joan. Cal anar construint cap endins». Atacar de ple la que per a Sala és «una platja privilegiada per la seua qualitat i la seua extensió, de les millors de la Mediterrània».

Construir negociant

Quasi 200.000 metres quadrats de la platja seran també ocupats per un immens parc aquàtic que, construït per **Aquapolis, S.A.** i amb capacitat per a 6.000 persones, es convertirà en el més important llac fals dels Països Catalans i en el segon de l'estat, després del de Madrid. Una inversió de mil milions de pessetes.

Garden Playa estarà localitzada també en la soferta platja. Una urbanització amb nou voluminoses torres-coet que asfaltarà 50.000 metres quadrats de sòl i que **Alicante Urbana** té ja en marxa. Un centre comercial grandios, pistes de tennis i de *squash*, piscines i d'altres dotacions veuran també la llum devers 1992 amb un desemborsament que superarà els 5.000 milions llargs de pessetes. I encara queden molts anys perquè noves urbanitzacions i bulevards, nascuts de la nit al matí, ocupen ni més ni menys que els quasi tres milions de metres quadrats que estan encara per civilitzar.

«L'ajuntament i la caixa tenen molt d'interès a dotar la ciutat d'una urbanització excepcional a nivell europeu —diu **Antonio Ballester**, subdirector d'inversions creditícies de la CAAM, l'home fort de les negociacions.

«Si els promotors estan treballant amb la Caja de Madrid, el Banco Atlántico o el Vizcaya, ¿per què no hauríem de buscar nosaltres el soci més adequat?» —diuen fonts directives de la CAAM. «Les propostes de l'exterior continuen estudiant-se». **Antoni Ballester**, per la seua banda, és caut: «En els moments actuals no és oportú facilitar la procedència de tals ofertes».

D'abast valencià

«Jo no sé si hi ha o no mans estrangeres pel mig —afirma ara el primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament d'Alacant i regidor d'Urbanisme, **Alfons Arenas**—. En tot cas, m'agradaria que tot el sòl fóra municipal, com al Regne Unit, el país més capitalista d'Europa. Però hi ha una llei de l'oferta i la demanda i no podem dir que no al fet que vinguen els estrangers».

Al consistori d'Alacant hi ha preocupació perquè la infraestructura necessària per al gran colós de formigó siga adequada i completa. «L'ajuntament

Una zona saturada per antonomàsia.

redactarà —diu **Arenas**— les bases d'un Pla d'Actuació Urbana i posarà les condicions necessàries d'equipament per a aquesta zona». Només d'un trimestre es marca la corporació per a confeccionar-les. Un concurs obert a tota la CEE adjudicarà al millor postor el projecte més car i monumental que Alacant mai tingué.

«En aquest concurs públic —comenta el regidor— exigirem plenes garanties que el projecte es realitze. El subdesenvolupisme dels anys 60 —pensa **Arenas**— s'evitarà ja que els termes

s'inverteixen. Primer, garantir la infraestructura bàsica i després alçar les edificacions. L'objectiu és que la plusvàlua que es genere siga beneficiària per al conjunt de la ciutat».

Només d'aigua, en fan falta 600 litres per habitant i dia en les zones turístiques. «Aquest és el tema més preocupant en un futur per a una zona com Sant Joan que té, a més, un greu problema de sanejament» —exposa **Fernando Vera**, membre de l'Institut Geogràfic de la Universitat d'Alacant i gran estudiant de l'urbanisme comarcal. «És un complex d'altura històrica, tan gran que potser modèlic o perpetuar la política expansionista de sempre, una política que els canvis polítics no han tallat» —opina.

Segons ell, «s'ha de reconvertir l'estil turístic actual, buscant fórmules que arriben a rendibilitzar el que ja tenim. Aquests projectes haurien de realitzar-se més cap a l'interior, fent recular l'actuació sobre la costa. El context de la urbanització és poc encertat. No es pot créixer —pensa— ampliant expansivament l'espai verge natural».

«Cal evitar un espai intervingut per mans estrangeres —declara—. Si la iniciativa privada actua sola, aquesta zona mèdio-ambiental està perduda. El tema del macrocomplex s'ha d'emmarcar en un context d'abast valencià, no sols comarcal. El mateix Consell hauria d'intervenir-hi mitjançant la formació d'una societat mixta. Hi ha molts perills perquè Sant Joan és el producte turístic saturat per antonomàsia. El que es farà potser no serà una gota sinó un ruixat». □

ELS AGENTS DE CANVI, CONTRA EL NOU REGLAMENT BORSARI

¡La borsa o la vida!

L'any que ve entrarà en vigor una nova reglamentació del funcionament dels mercats borsaris espanyols. La nova normativa suposarà la desaparició de les juntes sindicals i de la figura de l'agent de canvi i borsa com a fedatari públic. Els agents critiquen que no se'ls hagi tingut en compte a l'hora d'elaborar la reforma.

Antoni Canís

Els mercats de valors de l'Estat espanyol comencen a despertar d'un llarg letarg amb la mirada posada en l'entrada en vigor del mercat únic europeu el 1992 i, amb ell, la circulació lliure de capitals pel territori comunitari. Tot i que el projecte de llei que ha

aprobat el govern sobre la reforma del mercat de valors podria encara modificar-se en el seu pas pel parlament i que, de fet, no entrarà en vigor fins l'any 89, ha generat ja la viva oposició dels agents de canvi i borsa que veuen com trontolla l'actual marc institucional i com es desplaça cap a un terreny menys propici. Les borses espanyoles han entrat des de fa dues

setmanes en el compte enrere del que serà una reforma profunda que homologarà el seu funcionament al dels mercats estrangers més importants.

Des que fa set mesos el ministre d'Economia, Carlos Solchaga, va anunciar a la Universitat Internacional Menéndez Pelayo de Santander el propòsit del govern espanyol de modernitzar el mercat de valors, el projecte de reforma ha anat variant substancialment.

El govern havia pretès en un primer moment la creació d'una cinquena borsa a afegir a les quatre existents. Però les dues reunions que va mantenir el secretari d'estat d'Economia, Guillermo de la Dehesa, amb els consellers d'Economia de les comunitats amb mercat borsari, Catalunya, País Valencià i País Basc, van constatar l'existència de problemes de competències i d'interpretació constitucional que van fer que el govern central abandonés el projecte. El text que finalment ha aprovat el govern substitueix aquesta cinquena borsa per la interconnexió de les quatre borses existents per via informàtica per tal de fer possible que els valors tinguin alhora una mateixa còpia i a les quatre places. Segons el ministre d'Economia, aquesta interconnexió compleix les funcions que es volia que tingués la cinquena borsa.

Però, si les comunitats autònomes han aconseguit defensar els seus interessos davant la reforma de les borses, sembla que un altre dels col·lectius afectats, els agents de canvi, no han tingut la mateixa sort. El projecte de llei de reforma del mercat de valors elimina la figura existent fins ara de l'agent de canvi i borsa com a fedatari públic i les juntes sindicals com òrgans de liquidació i compensació dels valors.

Els actuals agents de borsa, encarregats de realitzar les transaccions i fixar els preus, que constitueixen un grup limitat de funcionaris que han accedit al lloc després de guanyar unes oposicions, seran substituïts per entitats privades, les societats de valors i les agències de valors, que seran les que podran negociar amb títols a les noves borses.

Les agències de valors s'acosten al que als mercats anglosaxons s'anomenen *brokers* i es caracteritzaran per actuar només en nom de tercers. Mentre que les societats de valors, homologa-

bles als *dealers* anglosaxons, podran actuar tant per compte propi com de tercers.

Amb tot, els agents que no vulguin entrar a formar part d'agències o de societats, podran seguir actuant fins a la jubilació. Aquesta nova regulació ha tocat des del primer moment amb l'oposició de la major part dels agents que veuen trencat el monopoli del qual disposaven. Prova d'això podria ser la recent dimissió de Salvador Miras com a síndic de la Borsa de Barcelona quan li exigien una postura més combativa contra la reforma.

Les borses espanyoles han entrat ja en el compte enrere cap a l'homologació.

Una de les crítiques dels agents a la reforma és que el fet que les agències de valors i les societats tinguin llibertat a l'hora de establir les comissions a percebre pels seus serveis, suposarà un encariment d'aquests en detriment sobretot del petit accionista.

Carlos Solchaga, ministre d'Economia, responia aquestes crítiques en la roda de premsa posterior al consell de ministres que va aprovar el projecte de llei de reforma dels mercats deixant entendre que darrere no hi ha sinó la defensa de l'interès corporatiu d'un col·lectiu privilegiat: «és una de les crítiques menys fonamentades que he sentit a la meua vida, el cert és que establir la llibertat de comissions haurà de portar a través de l'augment de la competència, a la reducció de les que hi ha en aquest moment. Aquestes comissions, encara que no són individualment exagerades, estan produint unes rendes a un *numerus clausus* de pro-

fessionals que qualsevol les voldria per a ell».

La reforma, però, suposarà també una pèrdua de poder dels agents a través de la creació de nous òrgans públics que assumeixin les competències que actualment tenen les borses.

Quan entri en vigor la reforma, cada borsa passarà a regir-se per una societat anònima els accionistes de la qual seran les societats i les agències que vulguin actuar en aquell mercat.

Les competències de les actuals juntes sindicals de les borses seran assumides per una sèrie d'òrgans de con-

trol institucional al capdamunt dels quals se situarà la Comissió Nacional de Valors. Aquesta institució, que tindrà un consell d'administració nomenat pel govern central, serà la que vetllarà pel compliment de les normes legals en el funcionament dels mercats, per la transparència en les operacions que s'hi realitzin i per la correcta formació dels preus dels valors.

Una altra institució, la Comissió de Liquidacions i Compensacions, centralitzarà aquestes funcions que ara realitza cadascuna de les juntes sindicals de les borses.

Els agents han criticat també aquest plantejament pel que suposa de pèrdua d'autonomia de les borses per la centralització del control dels mercats. L'actual síndic de la Borsa de Barcelona ha estat dels que més durament han criticat la reforma en aquest sentit: «Aquesta nova normativa no respecta el dret bàsic de tota borsa moderna a

l'autoregulació i a l'autogovern». Segons Jaime Ruiz Cabrero, «la reforma parteix d'un principi equivocat, ja que hi ha qüestions com la suspensió de cotitzacions o l'admissió de cotització que es reserven a la Comissió Nacional de Valors, quan són fets que és més lògic que depenguin d'un organisme que coneix millor el mercat. Un organisme oficial que està lluny de les borses és difícil que pugui prendre adequadament en un moment determinat una decisió tan important».

Per a alguns analistes, la creació de

la Comissió Nacional de Valors no seria sinó un intent del govern central de treure poder de les actuals juntes sindicals, unes institucions que no sempre han demostrat estar regides per criteris d'imparcialitat. En la memòria de tots està la decisió de la Junta Sindical de Madrid de no admetre l'Oferta Pública d'Adquisició d'Accions (OPA), presentada per Banco de Bilbao sobre Banesto per un defecte de forma, quan al mateix temps era considerada correcta per la Junta Sindical de la Borsa de Bilbao. □

LA CAIXA DE BARCELONA, PREPARADA PER FER FRONT AL 1992

La «fletxa» arribarà a València

La Caixa de Barcelona ha presentant la memòria de l'exercici 1987, un bon any, segons Joan Torres Picamal, director general de la institució. Per al 1988, Caixa de Barcelona —la de la fletxa— té previst obrir una oficina a València.

J. M. P.

En el decurs de 1988, Caixa de Barcelona (C. de B.) obrirà una oficina a València. Ja ha adquirit l'edifici, situat al número 8 de la plaça de l'Ajuntament.

Fins avui, C. de B. comptava amb 500 oficines, 498 repartides per Catalunya, 1 a Osa i 2 a Madrid. Ara, l'expansió per tot l'estat ja està anunciada i, a més de València, la fletxa de Caixa de Barcelona arribarà aviat a Saragossa i Bilbao. De la bona salut econòmica de les onze caixes catalanes —que de moment defugen parlar d'una «fusió a la basca»—, l'exercici 1987 de C. de B. n'és una mostra.

Tercera entitat d'estalvi de tot l'estat

El recursos generats per la Caixa de Barcelona (*cash flow*) durant 1987 han ascendit a 19.039 milions de pessetes, amb un increment del 51,7 per cent en relació amb 1986. La composició d'aquesta magnitud: 8.825 milions a amortitzacions i sanejaments, 2.213 a aportació neta als fons de pensions i 8.001 a resultat comptable.

El total de recursos d'altri —bàsicament del sector privat—, captats per C. de B. a 31 de desembre de 1987, han ascendit a 664.432 milions de pessetes. Això suposa un increment de

València, nou blanc de la Caixa.

16,6 per cent respecte a l'exercici anterior i situen a C. de B. com a tercera entitat d'estalvi de tot l'estat.

Caixa oberta, finestreta tancada

És un fenomen generalitzat. El tracte personal que oferien les finestretes convencionals deriva, irremeiablement, cap a l'automatisme del servei de caix

xa oberta. Com a conseqüència, la plantilla mitjana de C. de B., per exemple, ha passat de 2.943 persones el 1986 a 3.115 el 1987 —un 5,8 per cent d'increment—. El moment de caixers automàtics ha passat de 367 a 426 —un increment de 16,1.

Les xifres canten i el «client» ja sembla habituat a la «modernitat». S'han instal·lat 71 aparells de videoservei, una nova màquina d'autoservei financer que introdueix la personalització mitjançant la imatge i el so. El videoservei, que ofereix un ventall de possibilitats molt ampli, és un complement del caixer automàtic. En dos mesos de funcionament (novembre i desembre) s'hi van realitzar 180.000 operacions.

Competència a la banca

De cara a la liberalització de 1992, les caixes —i Caixa de Barcelona no n'és una excepció— han apostat per la competència directa amb la banca. En aquest sentit, l'entitat s'ha interessat especialment a incidir en la petita i mitjana empresa, a més d'interessar-se per les famílies, el segment de clientela tradicional.

La inversió creditícia neta ha augmentat el 30,5 per cent. Ha arribat a 363.117 milions de pessetes. L'increment ha estat superior al del conjunt de les caixes confederades (25,3 per cent) i de la banca privada (12,3 per cent).

El crèdit comercial a la gran empresa ha augmentat prop del 84 per cent, i a la petita i mitjana empresa en més del 76 per cent. Aquest increment reflecteix l'interès de Caixa de Barcelona per les Pimes; durant l'any passat s'han obert 5 noves oficines especialment dedicades a aquest sector.

Aprofitament del bon moment borsàtil

Malgrat el petit ensurt que per a la banca i les caixes significà la crisi borsària d'octubre passat, en el conjunt del 1987 el grup d'empreses de C. de B. (GDS) s'ha recuperat i ha obtingut 2.028 milions de pessetes de benefici abans d'impostos. Això suposa un increment del 21,4 per cent respecte a l'exercici anterior.

També en el 1987 s'han constituït tres noves filials: GTS-Foment Immobiliari, S.A.; GDS-Pensions, S.A., d'assegurances i reassegurances; i Caixa de Barcelona-Assegurances de Vida, S.A., d'assegurances i reassegurances, que s'han afegit a les altres catorze empreses ja existents, que componien el grup financer Caixa de Barcelona. □